

सप्ताहानि जनार्दनः । तिष्ठेत् पुरा स्वयं रात्रे वरमेतत्
समादिशत् । नत्तीर्थतीरे राजेन्द्र ! स्वास्थानि सप्ताह-
सरम् । सर्वतीर्थानि तत्रापि स्वास्थानि सन्ति तिष्ठति ।
तत्र स्नात्वा विधानेन तीर्थे तीर्थोपपावने । सप्ताहं वे
प्रपश्यन्ति गुह्यचामरुपे स्थितम् । भास्व रामं सुभद्राश्च
समं बायुव्यमात्रं दुः । तस्मान्निश्चितरपि ततोक्ता यथा
“सर्वपापनियन्त्रत्वात् पूज्यत्वात् सर्वदेवतैः । गुह्य-
चाख्यापि सा प्रोक्ता ब्रह्मतेजोऽवगुह्यतात्” स्त०
पु० उत्तर० ।

गुह्यतु त्वि० गुह्य-वेदने क्त० । रजसाकीर्णं, कृषिते कर्मरः
गुह्य त्वि० गुह्य-कर्माणि यत् । १ गुह्यनीये पूर्व० । “गु-
ह्यलक्षधोऽधो गुह्यलक्षलक्षः” । “गुह्यग्राह्यमङ्गुः गु-
ह्यकौन हन्यात्” लीला० । पश्यतो गुह्योऽस्यासि “क-
न्येभ्योऽपि दृश्यते” वार्त्ति० यत् । २ प्रयत्नगुह्यवृत्ते च ।
“गुह्याः ब्राह्मणाः” सि० कौ० ।

गुह्य पु० गुह्य+प्रपो० । गवेधुकाधान्ये (गङ्गङ्गे) रत्नना०
गुह्यक व० गुह्येन कार्यात् कै-क प्रपो० । पन्थिपर्यं इत्ये
रत्नना० । [गुह्यशब्दे २५६६५० विवृतिः ।

गुह्य पु० गुह्य-स किञ्च नि० इट् । पन्थिपर्यं इत्ये मेदि० ।

गुह्यक पु० गुह्य+स्वाधादी क । १ सवके शब्दरत्ना० गुह्यक-
शब्दे दृश्यम् । २ पन्थिपरिच्छेदे त्रिका० “अथ वाङ्मयभेदाः
सुखम् : खलुकथा कथा । आख्यायिका परिकथा क-
लापकविशेषकौ । सम्मानमनिश्चयं च प्रकीर्णं गुह्य
कादि च । सर्वोपरिपरिच्छेदोद्वाताध्यायाङ्गसंप्रकाः । उ-
च्छ्वासः परिवर्त्तय पटलं काण्डमस्त्रियाम् । स्थानं प्रक-
रणं पर्वीकृतसु पन्थिसन्धयः” त्रिका० । अत्र गुह्यकादी-
त्यादिपदात् सवकोद्वासादीनां ग्रहणम् । तत्र कुहना-
ङ्गलौ सवकः, काव्यप्रकाशे उच्छ्वासः । एवमन्यत्रापि
यथायथं पन्थिनामानुसारेण तदवयववाचकशब्दविशेषेण
पन्थिसम्भारणम् दृश्यते तेषां सर्वनामादिपदपाश्र्वात् ।

गुद खेले भा० आत्म० अक० शेट् । गोदते अगोदित् ।
जुगुदे । गुदम् ।

गुदं न० गुद-क । मलत्यागद्वारे अपानवाहुनिःसारणद्वारे
“तत्र स्खलान्प्रतिबद्धमर्द्धपञ्चाङ्गुलं शुद्धमाङ्गुलानि बल-
यस्त्रिंशोऽध्याङ्गुलान्तरभूताः प्रवाहणी १ विसर्जनी
२ संरक्षणी चेति । “चतुरङ्गुलायताः सर्वास्त्रिंशोऽङ्गुली-
भिः कृताः । शङ्खावर्त्तनिभावापि उपर्युपरि संस्त्रिताः ।
गजतामुनिभावापि वर्त्ततः शङ्खकीर्तिताः । रोमानेभ्यो

यवाभ्यर्क्षे गुदौष्ठः परिकीर्त्तितः” सुश्रु० । तस्य स्वरूपा-
दिकचक्षुः ।

अस्य प्राणावतनता याज्ञ० उक्ता यथा “नाभिरोजो
गुदं युक्तं शोषितं शङ्खौ तथा । सूक्ष्मं वृद्धं हृदयं
प्राणसायनानि च” । अस्य उपसर्जनत्वे क्रोडादौ
युक्तत्वं गुद इति पाठान्तरं तेन स्त्रियां ङीष् । भट्टगुदा
इत्येव । श्नाङ्गीभेदे स्त्री ब्रह्मादि० वा ङीष् टापो । “आ-
न्मभ्यको गुदाभ्यः” ऋ० १०।१६।११ । “गुदाभ्यः याभिर्ना-
ङ्गीभिरञ्जरसः समानवायुना भातुषु नीयते ताभ्यो ना-
ङ्गीभ्यः भा० । श्वश्याकारे गुदस्थाने पु० । “उदरं च
गुदौ कोष्ठौ विस्तारोऽयमथो मृणु” याज्ञ० । “वाक्का-
दुगुदवजयात् कन्तरे गुदवजवे द्वे, तो च गुदौ
कोष्ठौ कोष्ठौ नाभेरधोदेये भवौ” मिता० । वस्तुतः
गुदमस्य अर्थ० अच् । गुदाधारस्थानपरतायामेव
लिङ्गिकत्वम् । अतएव “गुदाः पात्राणि वृद्धकामघेनुः”
यजु० १८।८६ । व्याख्यायाम् वेददी० “गुदाः गुदस्थानानि”
इत्युक्तम् “स्खलगुदया सर्पान् गुदाभिः” यजु० २५।७
जनन्याख्यायां च तेन गुदपरत्वे स्त्रीत्वं आन्द्समित्यु-
क्तञ्च सङ्गच्छते “सिन्धुवो गुदाः” शत० ब्रा० ६।४।
ततः अज्ञा० अक्षयर्थे र । गुदर तद्युक्ते त्वि० ।

गुदकील पु० गुदे कील इव । अर्शोरोगे राजनि० । अर्थः-
शब्दे विवृतिः । “स्खलकन्दस्तु नात्युष्णः मूरणो
गुदकीलश्चा” सुश्रु० । “आनाहमेदोगुदकीलश्चक्राश्ला-
पको मन्त्रकुलस्य एषः” सुश्रु० । स्वार्थे क । तत्पार्थे कृता० ।

गुदग्रह पु० गुदं तद्व्यापारं गृह्णाति ग्रह-अच् इत० ।

उदावर्त्तरोगे हेम० । उदावर्त्त शब्दे ११६१ पु० दृश्यम् ।

गुदपरिणुद्ध पु० कभिभेदे तस्यापत्वम् इज् । गुदपरिणुद्धि
तदपत्वे तस्य वकनखेन इत्ये इजो लुक् वक्तृत्वे । वकन-
च गुदपरिणुद्धाः ।

गुदपाक पु० इत० । अतिशारादिजनिते गुदस्थानस्य
पूयादिनिःसारणेतौ पाके । “असंहतगुदं क्षीणोदरा-
ध्मानाडुपद्रुतम् । गुदे पक्वे गतोष्णाश्चातीशारक्रि-
त्यजेत्” सुश्रु० । “मांसपाकेन बध्यन्ते गुदपाके च दा-
हये” “गुदपाके तु बाह्यानां पित्तर्षा कारयेत् क्रियाम्”
“गुदपाकस्तु पित्तेन बल्यं स्नादहिताग्निः” सुश्रु० ।

गुदभ्रंश पु० “प्रवाह्यातिशाराभ्यां निर्गच्छति गुदं बहिः ।
अथर्ववेदेषु गुदभ्रंशं तर्मादिमेत्” गुदभ्रंशमिश्रं
अथर्वपानाश्रयाद् प्रवाहयेत्” उच्यते रोगमर्दे ।